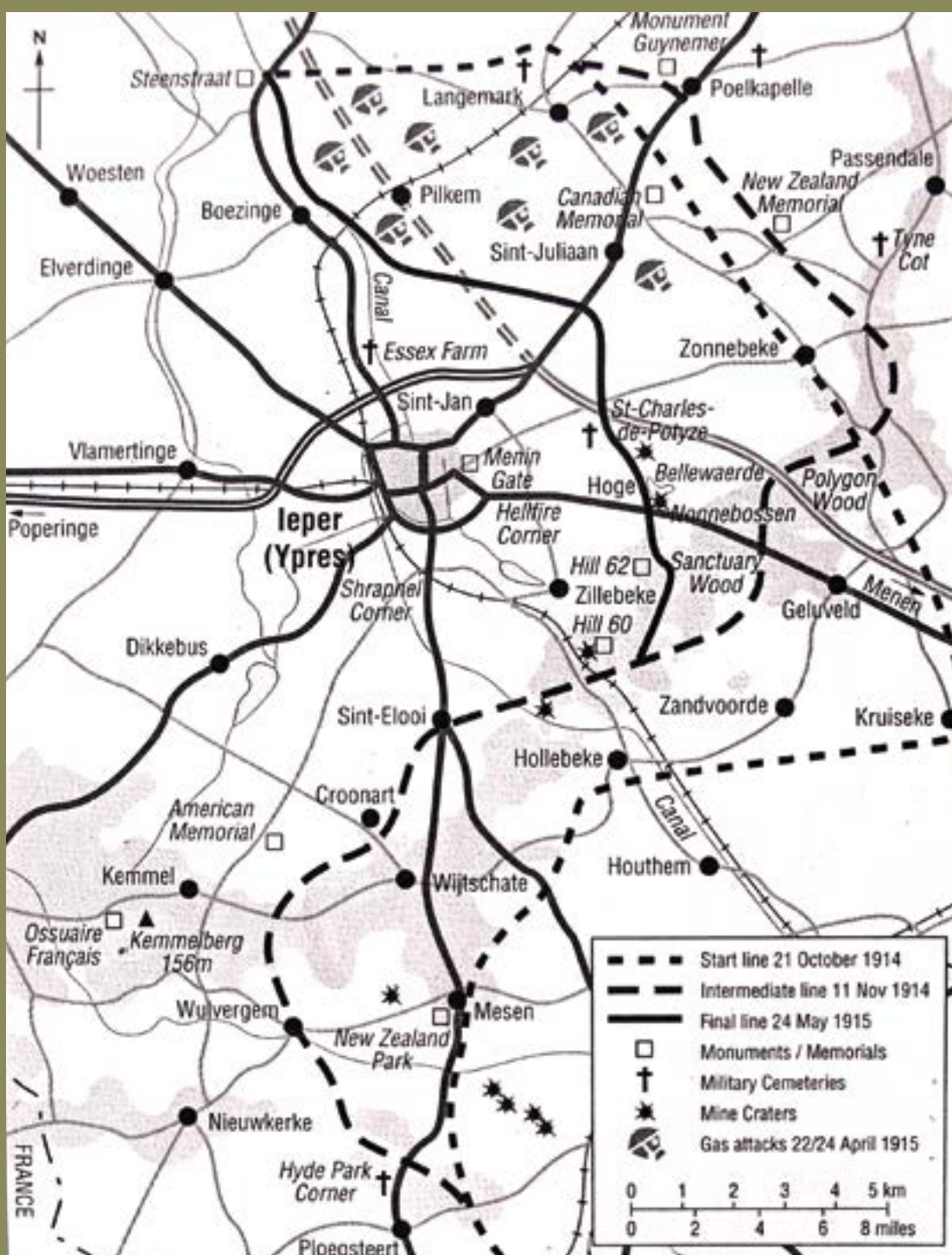

La Grande Guerre

Karta Ypres, med frontlinjerna 1914, ur "A Guide to the Battlefields".

I detta nummer

- Farväl till alliansfriheten
- La Grande Guerre- Flandern 1914-1918
- Guernica
- Pubaften tillsammans med Försvarslogitikkklubben
- Dags för presidentval i USA
- Resor 2025
- Inbjudan till Stockholm Vatten och avfall

Två viktiga datum att notera

Den 30 november

Jullunchen

Den 18 februari 2025

nästa årsmöte

Inbjudan respektive kallelse kommer i nästa nummer.

MANUSSTOP FÖR NÄSTA NUMMER
ÄR DEN 16 OKTOBER
OBS! MANUSSTOPP = SISTA DAGEN
FÖR INLÄMNANDE AV MATERIAL TILL TIDNINGEN

Har du betalt årsavgiften för 2024, 150:-?
Det ska vara betald före jullunchen.
Årsavgiften för 2025 på 150:- ska vara betald före
årsstämman för att vara röstberättigad.

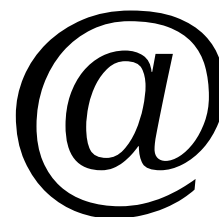
PlusGiro 25 27 28-1

Trängbulletinen söker fler skribenter!

Kontakta redaktören
ideoform@outlook.com
om du har någon idé.

Angeta Cedervall

Har du ändrat e-postadress eller har du aldrig lämnat den till föreningen? Om du kontaktar sekreteraren och uppdaterar dina uppgifter finns det chans att du kan vara med på evenemang av olika slag som sker inom kort tid då tidningen inte hinner ut.

Kontakta Helena Hammarberg
helena.hammarberg@gmail.com
Tel: 070-660 61 22

Trängbulletinen

är Stockholms Trängbataljonsförenings medlemstidning som kommer ut med fyra nummer per år.

Ansvärgivare: Nils Bovin
nisse.bovin45@gmail.com

Redaktör: Agneta Cedervall
ideoform@outlook.com

I redaktionen ingår: Göran Holmström

Grafisk formgivning och produktion:
Idé & Form 1942 HB

Tryck: Normy Stockholm AB

Bidrag till tidningen, skickas till
ideoform@outlook.com
Redaktören återsänder material om så önskas.
Redaktören förbehåller sig rätten att ändra i texter och beskära bilder.

Stockholms Trängbataljonsförening
informerar sina medlemmar genom hemsida och brev. Du når oss på
www.forsvarsutbildarna.se/sthlmtrang eller
sthlmtrang@forsvarsutbildarna.se

Nya medlemmar kontakta
medlem.sthlmtrang@forsvarsutbildarna.se

Har du andra frågor angående Trängbataljonsföreningen skicka då e-post till
info.sthlmtrang@forsvarsutbildarna.se
Föreningens PlusGirokonto **25 27 28-1**

Trängbulletinen ligger alltid också på vår hemsida. Tipsa vänner om de är intresserade av vår förening att ladda ner tidningen.

Intressanta hemsidor
www.folkochforsvar.se • www.aff.a.se
www.slkf.se • www.hemvarnet.se
• www.fhs.se • www.ftk.nu

Farväl till alliansfriheten

Jacob Westberg är docent i krigsvetenskap vid Försvarshögskolan. Han är bland annat författare till boken "Svenska säkerhetsstrategier: från neutralitetspolitik till ansökan om Natomedlemskap" (Studentlitteratur 2023).

I utrikesdeklarationen från den 20 mars i år framhölls att få politiska beslut har haft en så stor betydelse för Sveriges moderna historia och politiska identitet som den neutralitetspolitik Karl XIV Johan lade grunden år 1812. Medlemskapet i Nato utgör, hävdades det, slutpunkten för ett långt avsked till denna politik.

Under de senaste 200 åren har det gjorts flera avsteg från neutralitetspolitiken, men tanken att Sverige tryggar sin säkerhet bäst genom att hålla sig utanför militära konflikter i vårt närområde har ändå varit huvudlinjen i svensk säkerhetspolitik.

Grunden för denna strategi återfinns i de avtal som Karl Johan ingick med Ryssland och Storbritannien 1812 och 1813.

I avtalen frånsade sig Sverige framtida anspråk på Finland och lovade att bidra till kriget mot Napoleon. I gengäld fick Karl Johan löften om stormakternas stöd för att tvinga den danske kungen att överlåta Norge till Sverige. Den svensk-norska unionen kom till stånd 1814 efter svenska militära angrepp mot Danmark och Norge.

Unionen skapade de geografiska förutsättningarna för Karl Johans "neutralitetssystem". Sverige-Norge var åtskilt från övriga Europa av vattnet i söder, väster och öster. Förhoppningen var att detta geografiska läge, tillsammans med en fast politisk vilja att upprätthålla neutraliteten och militära medel för att skapa kostna-

der för den som angriper oss, skulle göra det möjligt för Sverige-Norge att stå utanför framtida krig.

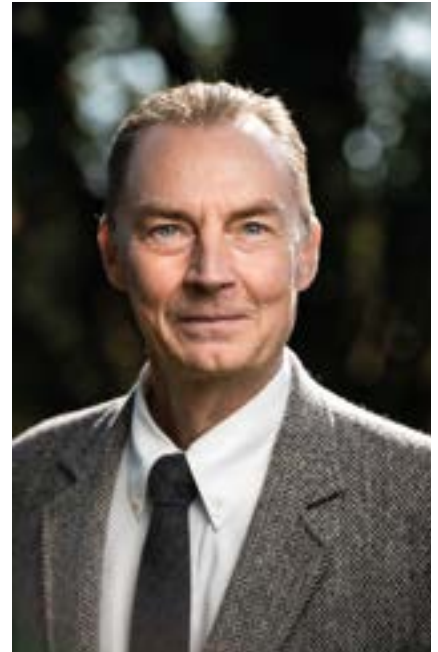
Alliansfriheten hade dock även ett pris: den förhindrade öppna och ömsesidigt förpliktigande försvarssamarbeten med andra länder.

Våren 2022 saknades de grundförutsättningar Karl Johans system vilade på. I försvarsbeslutet från 2020 hade konstaterats att tillgång till svenskt territorium är av stort strategiskt intresse för såväl Ryssland som Nato vid en konflikt i Östersjöområdet.

Politiskt deklarerades sedan 2009 öppet att Sverige inte skulle stå passivt om ett nordiskt land eller en medlemsstat i EU utsattes för ett väpnat angrepp. Det invasionsförsvar som utvecklats under 2000-talets första decennium var i en tidig återuppbyggnadsfas. Strategin att skapa säkerhet genom utanförskap hade nått vägs ände.

Medlemskapet i Nato skapar förutsättningar för en ny säkerhetspolitisk huvudlinje där Sverige tryggar sin säkerhet tillsammans med andra genom att bidra till gemensamma ansträngningar för att avskräcka potentiella angripare och förpliktiga sig att bistå medlemmar av alliansen som utsatts för ett väpnat angrepp.

I gengäld får vi själva bindande förpliktelser om hjälp. De nordiska ländernas medlemskap i Nato skapar även en historiskt unik möjlighet att utsträcka det nordiska

Jacob Westberg.

FOTO : ANDERS G WARNE

samarbetet till att omfatta kollektivt försvar genom förberedelser för gemensamma bidrag till Natos regionala försvarsplanering.

Den nya strategin innebär också att Sverige, istället för att gömma sig bakom egna klippor och skär, även militärt åter orienterar sig ut i världspolitik och ansluter sig till försvararna av den liberala regelbaserade världsordningen. ■

Jacob Westberg

Artikeln är tidigare publicerad i Allmänna Försvarsföreningens tidskrift Vårt Försvar nr 2-2024. Artikel-författaren och redaktören för Vårt Försvar har godkänt återpublicering i Trängbulletinen.

Brittisk skyttegrav vid Hill 62, Sanctuary Wood.

La Grande Guerre - Flandern 1914-1918

Del 1

La Grande Guerre

Det första världskriget kallades ursprungligen i Frankrike och England "La Grande Guerre och The Great War". Efter 1945 talade man om det första världskriget. Vid 100 årsminnet av kriget kom många historiker att skriva om "det tjugonde seklets urkatastrof- det andra trettioåriga kriget". Man ansåg att de två världskrigen var ett och samma med en mellanliggande vapenvila.

La Grande Guerre var ett resultat av kapprustning, jakt på kolonier, nationalism och många andra intressekonflikter mellan stormakterna, som resulterade i allianser.

Tyskland slöt sig samman med Österrike-Ungern och Italien i Tripelalliansen. Frankrike ingick en allians med Storbritannien och Ryssland, Ententen. Under kriget utvidgades allianserna, för Ententen med Serbien, Belgien, Portugal, Italien, Rumänien, Grekland och USA.

Storbritanniens inbegrep även det brittiska imperiet. Japan deltog i britternas erövring av tyska kolonin i Kina, Tsingtao (Qingdao).

Tripelalliansen tappade Italien före krigsutbrottet. Namnet blev då Centralmakterna, som kom att utvidgas med Bulgarien och Turkiet.

Sarajevo

Den 28 juni 1914, i Sarajevo, föll den österrikisk-ungerske tronföljaren Franz Ferdinand och hans gemål Sophie för den slaviske nationalisten Gavrilo Princip's pistolkulor. Det sönderfallande osmanska riket hade skapat konflikter på Balkan mellan Österrike-Ungern och den slaviska befolkningen, som ville skapa ett "Storserbien". Det var bakgrunden till det ödesdigra attentatet i Sarajevo.

Från Wien sändes ultimatum, helt enkelt en krigsförklaring, till Serbien. Kejsaren i Wien hade dessförinnan fått stöd i Berlin för detta ultimatum och Österrike-

Ungern förklarade krig mot Serbien. Ryssland som hade territoriella intressen på Balkan och som ville värna om de grekisk ortodoxa trosfränderna i Serbien, förklarade nu krig mot Österrike-Ungern. Krigsförklaringsarna kom sedan slag i slag mellan Centralmakterna och Ententen och ett världskrig bröt ut i augusti 1914. Kriget drabbade Europa, Afrika, Främre Asien, Kina och handelslederna på världshaven.

Schlieffenplanen

Europas stormakter hade räknat med att ett storkrig mellan allianserna förr eller senare skulle bryta ut. I Berlin 1914 ansåg generalstaben, efter skotten i Sarajevo, att det var nu man skulle gå till anfall innan den andra sidan hunnit längre i kapprustningen.

Den tyska krigsplanen utarbetades redan 1905 av fältmarskalk Alfred von Schlieffen. Planen byggde på att bemästra ett tvåfrontskrig mot Frankrike och Ryssland. Målet var att besegra Frankrike på några veckor, det vill säga den tid man antog att Rysslands mobilisering skulle ta.

Sedan skulle man omgruppera mot öster och slå ryssarna. Planen innehöll minutiösa beräkningar avseende järnvägstransporter och framryckningsvägar. Anfallet skulle ske genom de neutrala länderna Holland, Belgien och Luxemburg ner mot Paris. De franska forten vid tyska västgränsen skulle undvikas. Man räknade med att de franska arméerna skulle koncentreras mot öster.

I de sedan 1871 tyska provinserna Elsass-Lothringen, vid franska gränsen, skulle två arméer grupperas. I det stora anfallet mot Paris var 1. arméns order att göra en omfattning väster om Paris. Resterande arméer skulle framrycka på kolonner öster om Paris.

Den överflyglade armén kunde då anfalla fransmännen öster om Paris i ryggen, en hammaren mot städets operation.

År 1914 var von Schlieffen ersatt av generalstabschef Helmuth von Moltke d.y. och han modifierade planen. Man skulle inte anfalla

genom Holland men som planerat tidigare genom Belgien och Luxemburg. Fransmännen skulle drivas ner mot Paris. De tyska arméerna, 1.- 5., skulle anfalla från norr, 6. och 7. armén skulle skydda flanken i Elsass Lothringen och 8. armén gränsen mot Ryssland i Ostpreussen.

Den 4 augusti 1914 anföll tyskarna genom Belgien och Luxemburg. Storbritannien beslutade att sända BEF (Brittish Expeditionary Force) cirka 90 000 man värvade trupper till Belgien.

Fältmarskalk sir John French förde befälet. Han ersattes senare under kriget av sir Douglas Haig.

I Tyskland hade man inte räknat med att Storbritannien skulle gå med i kriget och hat uppstod mot britterna.

Tyskarna sa: "skicka Berlinpolisen och arrester engelsmännen". Tyska och franska arméerna mobiliserade totalt ett par miljoner värnpliktiga soldater vardera. Kriget skulle, ansåg man, vara över vid Julen 1914 men så blev det inte.

Den tyska anfallsplanen drabbades av oförutsedda hinder. Plötsligt anföll två ryska arméer in i Ostpreussen. Tyskarna sände 11 divisioner från Västfronten. Öväntat

motstånd från britter, belgare och fransmän, bromsade anfallsplanens tidtabell. Anfallet ner mot Paris, med den långa marschvägen, skapade dessutom UH- problem.

Slaget vid Marne 7 – 14 september 1914

Längst med floden Marne öster om Paris grupperade sig BEF och de franska arméerna. Tyskarna anföll med fem arméer. Den 1. armén, på deras högerflygel. mäktade inte att genomföra överflyglingen utan framryckte NO om Paris.

Under tiden lyckades fransmännen sätta upp en ny armé, 6. armén, med trupper från andra arméer bortom tyskarnas anfallsmål. Den 6. armén gick i ställning norr om Paris med front österut. Den förstärktes med en brigad, som kom i taxibilar från Paris.

Den tyska 1. armén blev därmed hotad i sin högra flank och svängde västerut. Franska spaningsplan observerade detta och att det uppstod en stor lucka mellan tyska 1. och 2. armén.

Den franske generalstabschefen Joseph Joffre beordrade då BEF och franska 5. armén att anfalla in i luckan. Tyskarnas högra flygel hotades därmed att rivas upp och

Menin Gate i Ypres med klädeshallen i fonden. Portens väggar är täckta av namn på brittiska soldater, som försvann på slagfältet och inte fick någon grav.

Vy från höjdsträckningen Mesen – Kemmelberg. I horisonten, mitt i bild, skimtar tornet på klädeshallen i Ypres.

de tyska arméerna retirerade norrut till floden Aisne och gynnsam försvarsterräng där. Ententens trupper följde efter och Schlieffen-Moltkes plan havererade.

Kapplöpningen mot havet

Tyska arméerna retirerade norrut och grupperade sig på höjdryggen vid floden Aisne. BEF och franska trupper följde efter och anföll men tyskarna, som grävt skyttegravar, höll sina ställningar.

Man försökte då skapa ett avgörande genom att gå runt motståndarens västra flank vid Nordsjökusten. Det var den enda flanken som fortfarande saknade trupper från båda sidorna i kriget.

Ett undantag var Antwerpen, som belägrades av tyskarna. Winston Churchill, som var brittisk marinminister, hade före kriget skapat Royal Navy Division, som nu sändes till stadens försvar. Truppen var utrustad som infanteri men bar sjömanshattar. Ett rykte kom då att spridas i Belgien att det rörde sig om en landstigande rysk armé.

Churchill följde efter till Antwerpen. Staden fick inte falla. Ockuperade tyskarna Nordsjökusten

kunde de rycka söderut och hota viktiga hamnar och därmed hindra den brittiska UH- vägen till BEF.

Churchill begärde avsked som minister för att leda striden i Antwerpen men fick nej och återvände till London.

Antwerpen föll den 9 oktober. Den internationellt kände svenske upptäcktsresanden Sven Hedin, som beundrade allt tyskt, besökte efter ett möte med Wilhelm II, den nyrövrade staden. Han var den tyska generalstabens gäst och fick skjuts i automobil med officersuppvaktning.

Flandern

Antwerpens garnison, den belgiska armén under kung Albert I och delar av brittiska marindivisionen retirerade söderut. Del av den brittiska styrkan fick skjuts av rekvirerade röda dubbeldäckare från London med färgglada reklamskyltar. Tyskarna anföll efter kusten och intog Oostende.

Sven Hedin kom mitt i erövringen och fick uppleva kanonbeskjutning från brittiska kryssare och jagare. Han hade tur. Matsalen på hotellet, där han skulle äta lunch, fick en fullträff men han klarade sig. Hedin

fotograferade, tecknade och skrev. Resultatet blev boken "Från fronten i väster", som i en tysk översättning nådde en upplaga på en halv miljon exemplar.

Belgiska armén, ett antal divisioner fransmän och BEF nådde fram till området runt Ypres strax innan ett massivt tyskt anfall sattes in där. Ena flanken var Ysers mynning i havet vid Nieuwpoort. Belgarna öppna dammluckorna där så att ett 32 km långt och 3 km brett område översvämmades. Där kunde tyskarna inte rycka fram. De satte in massiva anfall, med överlägset större styrkor än motståndarens, längre österut mot Ypres.

Moltke d.y. var nu utbytt mot Erich von Falkenhayn och Vilhelm II befann sig i närheten. Man vittade seger och kejsaren skulle i triumf tåga in i Ypres. Möjligheten att komma runt ententens västra flygel skulle uppnås och erövringen av hamnarna i Dunkerque och Calais.

Striden rasade från mitten av oktober till slutet av november. I detta anfall deltog Bayerns armé med bland annat Reservinfanteriregemente 16, List (RIR 16).

I regementet fanns en vykorts-målande bohem från München, Adolf Hitler. Han hade klassats som kronvrak vid mönstring i Österrike men lyckats komma med i RIR 16 som frivillig österrikare.

Efter ett par veckors utbildning av värnpliktsförlämnare, reserver och frivilliga, skickades dessa till fronten. De var utrustade med Mausergevär m/98, ett vapen de inte var utbildade på och med skärmmössor av tyg istället för tyska "Pickelhauben".

Den 29 oktober var de framme i Flandern och fick anfallsorder. RIR 16 ryckte fram mot Ypres med anfallsmål Geluveld några km öster om staden. Morgondimman låg tät och sikten var dålig. En bataljon intill Hitlers blev beskjuten av tyska trupper, som trodde att de där med skärmmössor var brittiska soldater.

RIR 16 stormade brittiska skyttevärn, som enligt Hitler rensades i handgemäng. Detta är inte trovärdigt.

Vid anfallsmålet fanns bataljoner

Langemark med tyska gravar och bunkrar. Tyskarna kallade striderna vid Ypres för Langemark. Här stupade under ett anfall 1914 1500 tyska frivilliga studenter.

ur brittiska elitregementen med yrkessoldater. Skulle ett österrikiskt kronvrak, en bohem och vykorts målare, med ett par veckors soldatutbildning (ungefär vice korpral) klara av det?

Samtidigt, som striderna pågick vid Geluveld, anlände Sven Hedin till Kruiseke ett par km SO om Geluveld. Han var exalterad av upplevelsen men rekommenderades av tyska officerare att inte ta sig närmare Menenvägen och Geluveld. Hitler fick han inte träffa.

Han återvände hem men hann med ännu ett besök hos kejsaren, som han personligen kände. Hitler kände han inte men han lärde känna honom vid ett antal besök i Berlin under mellankrigstiden och det andra världskriget.

Striderna i Flandern mattades av under november. BEF fick under slaget förstärkningar av engelska

lokalförsvarsförband och indiska trupper. Tyskarna lyckades inte inta Ypres. Skyttegravar, från havet i väster till Schweiz i sydost, förvandlade nu kriget till ett ställningskrig, som varade till 1918. Men fram till slutet av kriget pågick anfall och motanfall hela tiden.

År 1915 kom Winston Churchill till Flandern. Han fick avgå som marinminister efter misslyckandet vid Gallipoli. I Flanderns skyttegravar, vid Ploegsteert, intill franska gränsen,

förde han befäl över en bataljon ur Royal Scots Fusiliers, Hitler fanns då ett par km bort i Fromelles som regementsordonnans och "Gefreiter" (korpral).

Churchill lämnade Flandern sommaren 1916. ■

Text och bild Johan Engström

Fortsättning följer i Trängbulletinen 1-2025.

Referenser:

- Combs, R.E.B., *A guide to the Battlefields*, 1976.
Hedin, Sven, *Från Fronten i Väster, September- November 1914*, Albert Bonniers Förlag, Stockholm 1915.
Neiberg, Michael, S., "Västfronten 1914-1916, från Schlieffenplanen till Verdun och Somme," *Första Världskriget, Västfronten 1914-1916, Del 1*, SMB, Stockholm 2008.
Olsson, Jan Olof, *Den okände soldaten*, Albert Bonniers Förlag, Stockholm 1965.
Weber, Thomas, *Hitlers första krig, Adolf Hitler, soldaterna vid Regiment List och första världskriget*. Historiska Media, Lund 2011.

GUERNICA

Den lilla försvarslösa basiska staden Guernica utsattes den 26 april 1937, under det spanska inbördeskriget, för en flygraid. Den anfallande styrkan var den tyska Kondorlegionen, en flygstyrka som det naziststyrda Tyskland skickat till Spanien för att bistå den fascistiske general Franco i hans uppror mot dem lagligt valda, vänstersinnade republikanska regeringen. Även det fascistiska Italien bidrog med en flygstyrka, medan Sovjetunionen stöttade den republikanska sidan.

Guernica är också namnet på en berömd målning av Pablo Picasso som presenterades på världsutställningen i Paris 1937. Den ger en surrealistisk bild av de skador och det lidande som staden och dess befolkning utsattes för under anfallet. Målningen väckte stor uppmärksamhet och framkallade mycket sympati för den republikanska sidan.

Hur var det egentligen?

Flygraiden var inte stor. Den anfallande styrkan bestod av några få moderna bombplan: en Dornier 17 och två Heinkel 111, vidare 18 gammalmodiga Junkers 52, samt tre italienska SM.

Anfallet har setts som en övning inför de bombanfall som Tyskland senare, under andra världskriget, riktades mot Warszawa, Coventry och London och andra städer. I jämförelse med dessa var bombraiderna mot Guernica som en mild västanfläkt jämfört med en kraftig storm.

Storleken på de materiella skadorna på Guernica varierar beroende på vem man frågar. Enligt en någorlunda opartisk uppskattning raserades eller skadades allvarligt ungefär 50 % av staden. Uppgifter om antalet stupade och skadade varierar också kraftigt, från några hundra till cirka 2 000.

En spansk akademiker, Ramin Salas Larrazabal, gjorde på 1970-talet en noggrann undersökning med hjälp av olika befolkningsregister och kom fram till en siffra på ungefär 500, men den siffran inkluderade personer som före och direkt efter anfallet hade flyttat till andra delar av Spanien.

Varför riktades anfallet mot just Guernica?

De republikanska styrkorna var under reträtt norrut och Guernica låg vid ett viktigt vägskepp de måste passera, dessutom fanns det en vapenfabrik i staden. Det var ganska lätt att inse att staden var ett lämpligt anfallsmål, något som många innevånare i Guernica med omnejd redan hade gjort och därför flytt i god tid.

Ganska snabbt efter anfallet var krigskorrespondenter från olika utländska tidningar på plats. De mer skarpsynta av dem började snart fundera över vad de såg.

En del bombkratrar var större än vad man sett tidigare, inget tydde på att tyskarna disponerade så stora bomber som skulle behövs för att orsaka sådana.

Inte heller hittade man några

bombskrävar i dessa stora kratrar. Utbrända hus visade tecken på att elden startat inne i husen och man hittade tomma bensindunkar här och där.

Kim Philby, då korrespondent från *The Times* och senare under kalla kriget spion för Sovjetunionens räkning och följaktligen en man som knappast kan beskyllas för att hysa några sympatier för Francosidan, vädrade öppet sin åsikt om att man på den republikanska sidan troligen "bättrat på" bombskadorna i syfte att vinna en propagandafördel.

Vad hjälpte det?

Kondorlegionens bombraid mot Guernica blev och är fortfarande ett klassiskt exempel på den tyska hänsynslösa krigsföringen. Det skadar dock troligen inte att erinra sig den amerikanske senatörn Hiram Jonsons yttrande från 1917,

"Krigets första offer är sanningen". ■

Text: Göran Holmström

Faktaunderlaget för denna artikel kommer från boken "Loose cannons" av den skotske författaren Graeme Donald.

FREEIMAGES.COM CONTENT LICENSE

Pubafton tillsammans med Försvarslogistikklubben

Även i år genomförde vår förening i samverkan med Försvarslogistikklubben en opretentiös och intressant pubafton i konferensutrymmet på Karlavägen 65. Drygt 20-talet medlemmar, jämnt fördelade mellan organisationerna, hade hörsammat kallelsen att medverka. Antalet deltagare var precis så många som får plats utan att höja rumstemperaturen. Däremot så var diskussionstemperaturen på topp.

I år var Försvarsberedningens huvudsekreterare, Tommy Åkesson, inbjuden att berätta om Försvarsberedningens slutrapport. Beredningens fyra olika delrapporter är väldigt omfattande till både innehåll och volymmässigt sidantal. Tommy beskrev på sitt personliga sätt viktiga grundvärden ur rapporten.

En övergripande bild som sammanfattar budskapen i den samlade rapporten är:

Vi står inför ett historiskt försvarsbeslut. Sverige som allierad i Nato. Det är bråttom! Krig i Europa och ett allvarligt säkerhetspolitiskt läge. Ryssland det dimensionerande hotet. Eskalationsrisken kvarstår. Vikten av fortsatt och långsiktigt stöd till Ukraina. Ökade satsningar på försvaret.

Något som Tommy utvecklade funderingar kring är Sveriges kommande bidrag till Nato att förstärka Nato-landet Lettland med en reducerad mekaniserad bataljon.

Slutsatsen bör då även vara att, vid tydligt höjd krigsrisk, förstärka Lettland med resten av den brigad som den reducerade bataljonen tillhör. Huruvida tankar kring detta finns i rapporten har jag inte kontrollerat men det finns många beslut som framledes måste komma tillstånd för att Sveriges försvarsmakt skall passa in i en Nato-struktur.

Det finns många grundläggande beslut som måste tas på många ledningsnivåer såväl nationellt som i en Nato-kontext. Upprustningen och Integreringen av vår Försvarsmakt i Nato måste gå snabbt (*det är bråttom*).

I diskussionerna pekade flera medverkande på att det måste genomföras snabba beslut även om alla grundvärden inte är på plats. Även vår ÖB (som dock inte var med på pubkvällen) har pekat på detta. Många gömmer sig bakom: fattar jag inga beslut så kan jag inte fatta fel beslut. Ett synsätt som måste bort. Det blir avslutningsorden. ■

Olle Schylander
Vice ordförande i Stockholms Trängbefälsförening
Klubbmästare i Försvars logistikklubben

ac

Tommy Åkesson

FOTO: PRIVAT

ac

Dags för presidentval i USA

William Henry Harrison

NATIONAL PORTRAIT GALLERY, SMITHSONIAN INSTITUTIONS; GIFT OF MRS. HERBERT LEE PRATT, JR. ORIGINAL AUTHOR: REMBRANT PEALE, , CEATED CA 1813

Än en gång är det dags för val av president i USA.

Blir det Donald Trump eller Kamala Harris som segrar? Ska vi få ytterligare en fyraårsperiod med den brottsanklagade Trump eller kommer USA att få sin första kvinnliga president?

En sak är dock säg, ingen av de bäge kandidaterna har någon direkt militär bakgrund i bagaget, något som annars har varit ganska vanligt i USA.

En sådan president, idag mest ihågkommen för att vara den president som innehavt ämbetet kortast tid av alla, är William Henry Harrison, som inledde sin marsch mot posten som USAs president genom segern i slaget vid Tippecanoe den 7 november 1811.

Tippecanoe är en flod i delstaten, då territoriet, Indiana. Harrison, territoriets guvernör, ledde en blandad styrka på ungefär 1.000 man mot en indianarmé, huvudsakligen bestående av krigare från Shawneestammen under ledning av den kände hövdingen Tecumseh.

Indianerna, cirka 500 man, var

väl utrustade och utgjorde, enligt Harrison, "världens bästa lätta infanteri" Tecumseh själv var inte närvarande och deltog inte i slaget, utan indianerna leddes av hans yngre bror, Profeten kallad.

Profeten var huvudman i en religiös rörelse som lovade krigarna immunitet mot de vitasoldaternas kulor och en säker seger.

Harrison ledde sin styrka mot indianernas "huvudstad", kallad "Profetens stad", slog läger i närheten och sökte kontakt med indianerna. Man kom överens om att träffas nästa dag för överläggningar, men Harrison var misstänksam och beordrade sina soldater att sova med kläderna på och vapnen laddade.

Misstankarna var berättigade. Indianerna anföll i gryningen och hade initialt en del framgångar, men till slut lyckades man driva dem på flykten. Nästa dag avancerade man mot Profetens stad, fann den övergiven och brände den tillsammans med indianernas vinterförråd av förnödenheter.

Tecumseh fortsatte sina försök att ena indianstammarna i en gemensam front mot de vitas framryckning.

I USAs krig mot Storbritannien 1812-13 kämpade hans stam på britternas sida, men han stupade 1813 i slaget vid Moraviantown.

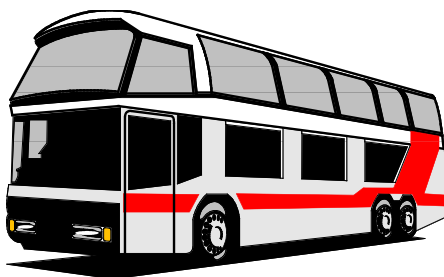
Även Harrison, nu känd under tillnamnet Tippecanoe, kämpade i 1812-13 års krig och uppnådde brigadgenerals rang.

Efter kriget återgick han till det civila livet och 1840 blev han Whigpartiets presidentkandidat tillsammans med vicepresidentkandidaten John Tyler. De kampanjande under parollen "Tippecanoe and Tyler too" och vann en knapp, men klar seger.

Vid sitt långa installationstal på Vita Husets trappa, i ösregn februari 1841, blev han då USAs nionde president, ådrog sig en förkylning, som senare övergick till lunginflammation. Han avled efter bara 32 dagar som president den 4 april 1841. ■

Göran Holmström

Reseinformation

Resa till Dalarna våren 2025

Trängbatalssällskapet planerar att genomföra en resa till Dalarna i maj 2025.

Resan kommer att kallas "Siljan runt" och genomföras med buss under tre dagar, fredag morgon till söndag eftermiddag.

Vi kommer att besöka olika resmål som till exempel Mora, Leksand, Insjön, Orsa, Falun, Sundborn med flera intressanta platser. Även

något militärt besök som Saladamm, som är en stor förrådsanläggning, eller "Dalregementet" kommer att finnas med.

Just nu planeras boende två nätter på samma plats, till exempel Tällberg, där det finns gott om boendealternativ.

Frukost på boendet och två gemensamma middagar. Luncherna blir enskilda med eget val.

Som vanligt kommer resan att vara kraftigt subventionerad.

I TB nr 4 kommer ytterligare information så jag vill gärna ha in **ej bindande intresseanmälan och förslag och synpunkter senast 14 oktober.**

Därefter kommer ett planeringsmöte att genomföras 31 oktober. ■

Nisse Bovin

Resa till Baltikum hösten 2025

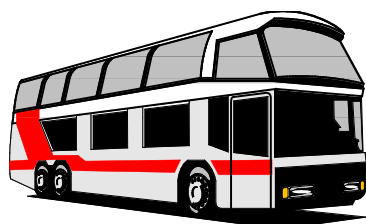
Under september/oktober en resa till Baltikum med start i Litauen, via Lettland och avslutning i Estland under cirka en vecka. Flyg till Vilnius, buss genom Baltikum med guide och hem från Tallinn med färja eller flyg. Förhoppningsvis med besök hos den kommande svenska bataljonen i Lettland.

Det finns även förslag på en resa till Balkan "någon gång".

Jag vill veta vilket intresse det finns för ovanstående alternativ för att gå vidare i planeringen.

Svara gärna med vändande mail! ■

Med vänlig hälsning
Nisse Bovin

Följ med

på ett studiebesök hos

Stockholm Vatten och Avfall

Den 31 oktober kl. 11:00

Bryggerivägen 10 Bromma

Samling: kl 10:45

Visningen är cirka 90 minuter lång

Sista anmälningsdag är den 25 oktober

Anmälan sker till Miriam

normanmi007@ gmail.com

Efter besöket äter de som vill lunch tillsammans,
exempelvis på "Oh Dehli" Kvarnbacksvägen 133.

Besöket och efterföljande måltid är kostnadsfritt.

Besöket är kostnadsfritt och antalet besökare är begränsat, så först till kvarn